

lige som den mundtlige. At sætte en mundtlig Examen, afholdt af en Commission, istedetfor Examen ved Seminarierne er efter min Mening et Tilbagestrid, der ikke kan forsvares ved en Stræben efter Lighed.

Det er denne alt overveiende Stræben efter Lighed, der i Forslaget, som det er kommet fra det andet Thing, følgerigtigt har ledet til den Bestemmelse (§ 2), at Ingen, som er Lærer ved et Seminarium, eller som forbereder til Skolelærerexamen, kan være Medlem af Commissionen. I det dette Things Udvalg har sat det høiere Hensyn, at skaffe en sagkyndig Examenscommission tilveie, der kunde være sin vanffelige Opgave fuldt voksen, over Ligheds-hensynet og foreslaet denne Indskrænkning fjernet, har det efter min Mening givet Lovforslaget sit Dødsstød. Naar nu Seminarierne, der sidder i Examenscommissionen, kommer til at prøve og bedømme paa eengang ham fuldkommen fremmede Examinander og sine egne Elever og i Reglen vel netop i de Fag, hvori han har været deres Lærer, vil Uligheden rigtigt falde i Dinene og efter Manges Formening vist naae Grændsen for Ubillighed, og det ligger da nær at spørge, om det er rigtigt med Opoffrelse af Seminariernes Lærefrihed og med ikke ubetydelige Pengeoffre for Staten og navnlig for de fattige Seminarister at skabe en Examenscommission, hvorved man, for at skaffe de nødvendige Kræfter tilveie, maa ofre selve Skinnet af den Lighed, i hvis Navn den indstiftes.

I det jeg derfor vel maa indbrømme, at nogle af de reiste Klager ikke ere ugrundede, men i hvert Fald maa formene, at Midlet til at fjerne dem er uheldigt, skal jeg, i det Haab, at Underviisningsministeren selvstændigt vil tage Sagen i sin Haand og ad administrativt Veie søge at fjerne enhver virkelig Ubillighed, og forøvrigt lade det Spørgsmaal undergaae en grundig Prøvelse, om ikke en anden Ordning af Examensforholdene bedre kunde tilveiebringe den saameget vønskede Ligelighed, tilraade Lovforslagets Forkastelse, idet jeg dog skal tilføie, at jeg selv uden en saadan videre-

gaaende Forandring vil foretrække det Bestaaende fremfor Indførelsen af en fælles Examenscommission.

3 Henhold til det saaledes Udvalgte foreslaaer

Forchhammer principalt, at Lovudkastet nægtes Fremme.

De øvrige Medlemmer, og Forchhammer subsidiairt, foreslaae følgende Endringer i det fra Folkethinget oversendte Forslag:

Til § 1.

1) (Forchhammer og Rieger): Ordet „afvejlende“ i Linie 4 gaaer ud.

Til § 2. (Af hele Udvalget):

2) 3 Linie 4 forandres Ordene „mindst 12 Examinatorer og Censorer“ til „9 til 12 Medlemmer“.

3) Ordene i Linie 4 ff. „foruden de Mænd . . . Gymnastik“ forandres til „hvorhos det kan overdrages Mænd, der ikke ere Medlemmer af Commissionen, at afholde Prøven eller deltage i dens Bedømmelse i Fag, hvis særlige Bestaaenhed maatte gjøre Saadant nødvendigt, saasom Sang og Gymnastik“.

4) Paragraphens sidste Punktum gaaer ud.

5) Der tilføies i Slutningen af Paragraphen: „Ministeren kan tilstaae Commissionens Medlemmer, foruden Diæter, 4 Rbd. daglig, og Befordringsudgifter efter Regning et Beretlag af fra 300 indtil 400 Rbd. aarlig for hver, samt Formanden desuden 200 Rbd.“

Til § 3. (Ligeledes.)

6) Istedetfor Ordene (Linie 8 ff.) „begynder i Tiden fra 1ste Mai til 1ste Juli“ sættes „holdes i Tiden fra 1ste Mai til 31te Juli“, og Ordene (Linie 10 og 11) „der træffes — ad Gangen,“ gaae ud.